

Kompozíciós egyensúly és esztétikai dimenziók a brassói Művészeti Múzeumban

Ingo Glass szobrászművész és művészettörténész Temesváron született, a kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Akadémián végezte tanulmányait Vetro Artur kolozsvári szobrász, egykori egyetemi dékán és a szobrászati szak vezetője osztályában. Egyike a neokonstruktivizmus és absztrakcionizmus jelentős európai képviselőinek. A Galați-i Vizuális Művészetek Múzeumának egyik alapítója, ahol 1967–1971 között tudományos tanácsadóként dolgozott. 1976–1978 között a bukaresti Schiller Ház művészeti tanácsadója, majd a bukaresti N. Grigorescu Képzőművészeti Intézet asszisztense volt. 1979-ben emigrációba kényszerült, Münchenben telepedett le, ahol lehetősége nyílt nemzetközi környezetben kiteljesedni, és ahol olyan személyiségekkel került szoros kapcsolatba, mint Joseph Beuys, Norbert Kricke vagy Jean Tinguely.

Ingo Glass szobrászművész egyéni kiállítása nyílik a **brassói Művészeti Múzeumban, 2019 október 11-én 18.00 órakor**. A tárlaton jelen lesz többek között, egykori csoportársa Albert Sándor brassói keramikus, valamint vezetőtanárának fia Vetró András kézdivásárhelyen élő szobrászművész is.

Ingo Glass műveiben megfigyelhető technikai teljesítmény, kromatikus és kompozíciós egyensúly és esztétikai dimenzió egyaránt a saját nyelv megteremtése iránti igényről tesz tanúbizonyságot. A szobrászművész által megteremtett formák mögött mindig egy alapos elméleti kutatás áll. Az általa teremtett formák adaptálhatósága, változatossága és függetlensége egy konceptuális modernitás-eszméről tanúskodnak. A mértani formák konkrét minőségével, a három alapszín – sárga, vörös, kék – kromatikus tisztaságával Ingo Glass szobrai az európai avantgárd fogalmainak egy-egy megnyilvánulásaként értelmezhetők, stiláris szempontból olyan művészekkel rokonítható mint Johannes Itten, Wassily Kandinsky, Paul Klee, Oskar Schlemmer, Moholy-Nagy László vagy Marcel Breuer. Rendkívül gazdag kulturális hivatkozásokban, a művész innovatív dialektikájában a modern művészet jellemző fogalmai irányzatait ismerhetjük fel: a Constantin Brâncuși által elindított konkrét-geometrikus absztrakciót, valamint a Bauhaus iskola nemzetközi és integráló jellegét. Az alkotó tevékenység nem ismer határokat, semmiféle sorompót. Lényege szerint határtalan, mint maga az univerzum, s ezért eljuthat a 'semmihez', az örök nyugalom állapotához. " Egy letisztult állapothoz, mely gondolatot Ingo Glass szobrászművész kifejezőmódjában is megtalálunk.